

**NAVODILO ŠT. 6**

**Zadeva:** Beleženje časa, porabljenega na trajektu ali vlaku v primeru, da ima voznik dostop do ležišča na ladji ali ležalnega vagona.

**Člen:** 9(1) Uredbe (ES) 561/2006.

**Pristop, ki ga je treba uporabiti:** V skladu s členom 4(f) lahko voznik med počitkom praviloma svobodno razpolaga s svojim časom. Če potuje s trajektom ali vlakom in ima dostop do ležišča na ladji oz. v vagonu, je upravičen do odmora ali počitka (oboje dnevni oziroma tedenski). To izhaja iz besedila člena 9(2), ki predvideva, da se vsak čas, porabljen za potovanje, ne šteje za počitek ali odmor, **razen če je voznik na trajektu ali vlaku in ima dostop do ležišča na ladji ali ležalnega vagona.**

Člen 9(1) tudi predvideva, da se lahko **redni dnevni čas počitka** na trajektu ali vlaku (v primeru, da ima voznik dostop do ležišča na ladji ali ležalnega vagona), ki znaša najmanj 11 ur, prekine največ dvakrat z drugimi dejavnostmi (kot sta vkrcanje ali izkrcanje s trajekta ali vlaka). Skupni čas teh dveh prekinitev ne sme preseči ene ure. Zaradi tega časa se v nobenem primeru ne sme skrajšati redni dnevni počitek.

Pri rednem dnevnem času počitka, ki se izkoristi v dveh obdobjih, od katerih mora prvo trajati najmanj neprekinjeno tri ure in drugo najmanj neprekinjeno devet ur (kot je predvideno v členu 4(g)), se število prekinitev (največ dve) nanaša na celotno obdobje dnevnega počitka in ne na vsak del rednega dnevnega počitka, ki se izkoristi v dveh obdobjih.

Odstopanje na podlagi člena 9(1) ne velja za skrajšani tedenski kot tudi ne za redni tedenski čas počitka.